

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 5169/114/2013

D E C I Z I A N R . 2 4 7
Sedința publică din data de 20 martie 2014
Președinte – Vasile Mărăcineanu
Judecător – Elena Zăinescu
Grefier - Angela Tuțu

**Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Cristina Pipoi Ionescu din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești**

Pe rol fiind soluționarea apelului declarat de revizuentul **GHITĂ COSTEL**, fiul lui.

împotriva sentinței penale nr.8 din data de 20 decembrie 2013 pronunțată de Tribunalul Buzău, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire formulată de revizuent împotriva sentinței penale nr. 57/04.04.2000 a Tribunalului Buzău pronunțată în dosarul nr.1339/1997, definitivă prin decizia penală nr. 3589/09.09.2003 pronunțată în dosarul nr. 2045/2003 al Curții Supreme de Justiție și a fost obligat revizuentul la 50 lei cheltuieli judiciare către stat.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns apelantul-revizuent Ghiță Costel, personal și fiind asistat de avocat desemnat din oficiu Moruju Ion din cadrul Baroului Prahova, potrivit delegației pentru asistență juridică obligatorie atașată la fila 15 dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință care învederează instanței că apelul se află la al doilea termen de judecată, pentru termenul de astăzi, prin intermediul serviciului registratură, apelantul-revizuent a depus motivele scrise ale apelului.

Avocat Moruju Ion având cuvântul pentru apelantul-revizuent Ghiță Costel, arată că nu mai are cereri de formulat.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, arată că nu mai are cereri de formulat.

Curtea luând act că părțile nu mai au de dat explicații ori de a formula cereri noi pentru completarea cercetării judecătoarești, în temeiul disp. art. 387 alin. 2 din Noul Cod de Procedură Penală, constată cercetarea judecătorescă încheiată și acordă cuvântul asupra apelului.

Avocat Moruju Ion având cuvântul pentru apelantul-revizuent Ghiță Costel, arată că acesta critică sentința instanței de fond care nu a ținut cont de probele administrate iar o parte din acestea nu au fost suficient exploataate, respectiv adresele nr. 85092/2010, nr.85098/2010 primite de la Inspectoratul Pentru Situații de Urgență "Neron Lupașcu" Buzău și adresa nr. 12628/2010, primită de la Ministerul

Administrației și Internelor, iar organele de urmărire penală în mod eronat au luat în considerare declarațiile date martorii Olteanu Mihail, Poterașu Vasile din cadrul IPJ Buzău și Ciubotariu Viorel de la ISU Buzău.

Mai arată că se susține de către apelantul-revizuent că organele de procuratură nu au efectuat nici un fel de cercetări care, pe baza înscrisurilor prezentate, pe care le-au ignorat cu desăvârșire, să poată aprecia existența unor fapte/împrejurări noi ce pot constitui motiv de revizuire, iar instanța de fond a preluat în mod mecanic motivele procurorului din concluziile formulate în scris și susținute oral, ignorând în continuare înscrisurile prezentate precum și lipsa cercetărilor ce s-ar fi impus ca urmare a informațiilor ce le conțin.

Solicită admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și pe fond, admiterea în principiu a cererii de revizuire, iar pe fond, analizarea înscrisurilor și trimiterea cauzei la parchet în vederea efectuării cercetărilor conform prevederilor art. 399 din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, arată că în mod corect instanța de fond a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire având în vedere că pe tot parcursul desfășurării procesului penal apelantul-revizuent a criticat concluziile raportului de expertiză medico-legal, astfel că aceste aspecte au fost cunoscute de către instanțele care au soluționat cauza și nu pot fi assimilate unor fapte sau împrejurări noi potrivit disp.art.394 lit.a Cod procedură penală.

De altfel, în ambele cicluri procesuale apelantul-revizuent a formulat cereri de probatorii, probatorii care au fost administrate și analizate de către instanțe cu prilejul soluționării cauzei, astfel că nu se poate solicita în această cale extraordinară de atac o readministrare sau o prelungire a probatoriului.

Față de aceste aspecte solicită respingerea apelului ca nefondat, menținerea ca legală și temeinică a sentinței instanței de fond.

Apelantul-revizuent Ghiță Costel, personal având cuvântul arată că a formulat cererea de revizuire potrivit disp.art.453 alin.1 lit.a din Noul Cod de procedură penală, aceasta se întemeiază pe adresele nr. 85092/2010, nr.85098/2010 primite de la Inspectoratul Pentru Situații de Urgență "Neron Lupașcu" Buzău și adresa nr. 12628/2010, primită de la Ministerul Administrației și Interne, adrese pe care le depune în xerocopie la dosar.

Având în vedere că a primit aceste adrese la datele de 3.11.2010, 8.11.2010 și 3.12.2012, iar pedeapsa sa a rămas definitivă la 29.09.2003, apreciază că atât Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău cât și Tribunalul Buzău nu au reținut corect ceea ce trebuia să rețină, adreșele despre care a făcut vorbire mai sus nu au fost cunoscute, sunt probe noi, nu au fost avute în vedere la soluționarea cauzei pe fond de către instanță, aceste adrese fac dovada că cele două rechizitorii au fost întocmite și s-au bazat pe probe ticoluite, mincinoase.

Mai arată că prin cererea de revizuire formulată nu a solicitat reinterpretarea probelor, aşa cum în mod eronat a motivat Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, însă Tribunalul Buzău nu a făcut altceva decât să copieze această motivare, iar prin adresa nr.7435/3024/III-7/2013 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casată și Justiție a dispus efectuarea cercetărilor potrivit disp.art.399 Cod procedură penală, însă aceste cercetări prevăzute de lege nu au fost efectuate.

De asemenea, la instanța de fond a invocat excepția de neconstituționalitate, întrucât cererea sa de revizuire a fost soluționată în camera de

consiliu, fapt ce i-a încălcat drepturile prevăzute de art.21 alin.3, art.24 din Constituția României, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și art.6 paragraf 1 din CEDO.

Solicita admisarea apelului, desființarea sentinței și trimiterea cauzei la Tribunalul Buzău pentru a se pronunța atât asupra excepției de neconstituționalitate și totodată, să efectueze cercetările prevăzute de lege față de actele moi depuse.

C U R T E A

Deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 8 din data de 20 decembrie 2013 pronunțată de Tribunalul Buzău, s-a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire formulată de revizuentul **GHITĂ COSTEL**, fiul lui

împotriva sentinței penale nr. 57/04.04.2000 a Tribunalului Buzău pronunțată în dosarul nr. 1339/1997, definitivă prin decizia penală nr. 3589/09.09.2003 pronunțată în dosarul nr. 2045/2003 a Curții Supreme de Justiție și a fost obligat revizuentul la 50 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că revizuentul Ghiță Costel a solicitat revizuirea sentinței penale nr. 57/2000, pronunțată de către Tribunalul Buzău, în dosarul nr. 1339/1997, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 3589/2003, pronunțată de către Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. 2045/2003, sentință prin care a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 15 ani închisoare pentru infracțiunile prev. de art. 197 alin.3, teza a II-a din C. pen. și art. 201 alin. 1, 4 și 5 C. pen.

În susținerea cererii, revizuentul a arătat că în cauză probatorul medico-legal a fost insuficient, existând elemente potrivit cărora medicul legist nu a răspuns exigențelor ce obligau la descrierea leziunilor prezentate de către victimă, natura acestora, stabilirea orei decesului. Medicul legist a stabilit că victimă a murit prin încercare, în situația în care raportul de autopsie medico-legală a constatat că aceasta nu avea apă în plămâni; au existat aspecte de nelegalitate cu privire la întocmirea procesului-verbal de cercetare la față locului și contradicții între declarațiile martorilor; au existat contradicții între constatăriile instituțiile statului cu privire la relațiile furnizate despre locul faptei;

A mai invocat revizuentul existența unor probe relevante cu privire la existența unui omor în cauză și nu a infracțiunii pentru care a fost condamnat.

S-a reținut de tribunal că revizuirea este o cale extraordinară de atac și poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 394 alin. (1) lit. a)-e) Cod procedură penală, motive ce vizează împrejurări necunoscute de instanță la momentul soluționării cauzei, declarații mincinoase date în cauză, existența unui înscris falsificat care a servit ca temei al hotărârii, săvârșirea de către organul judiciar a unei infracțiuni în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere, existența unor hotărâri definitive care nu se pot concilia.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor art. 394 alin. (1) și (2) C. proc. pen., a rezultat că solicitarea de revizuire a unei hotărâri definitive de condamnare nu se poate întemeia pe critici aduse probatorului administrat în cursul procesului penal,

modului de interpretare a acestuia, conținutului situației de fapt șiabilită pe baza materialului probator existent în cauză și nici pe solicitarea administrației unor probe noi sau a readministrării celor deja administrate în timpul procesului penal, deoarece aceasta ar conduce la o prelungire ori, după caz, la o reapreciere a probatorului după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare, ci trebuie să se fundamenteze pe relevarea fie a descoperirii unor fapte sau împrejurări noi.

De asemenea, instanța de fond a constatat că a rezultat din analiza actelor și lucrărilor dosarului pe baza motivelor invocate în cererea de revizuire că revizuentul a criticat pe tot parcursul procesului penal concluziile raportului medico-legal, astfel încât aceste aspecte ce au fost cunoscute de către instanțele ce au judecat cauza nu pot fi assimilate unor fapte sau împrejurări noi.

Pe tot parcursul procesului penal, în ambele cicluri procesuale, revizuentul a formulat cereri de probatorii ce au fost administrate. Interpretarea acestor mijloace de probă a fost efectuată de către instanțele ce au judecat cauza, împrejurare în care nu se poate solicita o readministrare ori o prelungire a acestui probatoriu pe calea unei cereri de revizuire.

Întrucât cererea de revizuire dedusă judecății nu a fost făcută în condițiile prevăzute de lege, în sensul că motivele invocate în susținerea acesteia nu se încadrează în niciunul dintre cazurile prevăzute limitativ în art. 394 alin. (1) lit. a) – e) C. proc. pen., instanța de fond, în conformitate cu dispozițiilor art. 403 alin. (1) și (3) C. proc. pen. a respins cererea ca nefondată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel revizuentul Ghiță Costel, care prin apărător desemnat din oficiu a susținut că aceasta este nelegală și netemeinică, deoarece prima instanță nu a ținut cont de probele administrate și nu le-a dat interpretarea corespunzătoare făcând referire la adresele primite de la IGSU Buzău și cea de la Ministerul Administrației și Internelor, iar pe de altă parte organul de urmărire penală în mod eronat au luat în considerare declarațiile martorilor Olteanu Mihail, Poterașu Vasile, din cadrul IPJ Buzău și Ciubotariu Viorel de la ISU Buzău.

Mai mult Parchetul nu a efectuat nici un fel de cercetări care, pe baza înscrisurilor prezentate și pe care le-a ignorat cu desăvârsire, să poată aprecia existența unor fapte, împrejurări noi ce pot constitui motiv de revizuire, iar instanța de fond a preluat în mod mecanic motivele procurorului ignorând în continuare înscrisurile prezentate, precum și lipsa cercetărilor ce s-ar fi impus a fi efectuate ca urmare a informațiilor ce le conțin.

Pentru aceste considerente s-a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței și pe fond, admiterea în principiu a cererii de revizuire și trimiterea cauzei la parchet în vederea efectuării cercetărilor care se impun.

Curtea verificând hotărârea atacată conform art. 420 al.8 c.pr.penală, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, în raport de critica invocată și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, aşa cum prevăd disp. art. 417 al.2 c.pr.penală, constată că apelul declarat de condamnatul Ghiță Costel este nefondat aşa cum se va arăta în continuare:

Procedând conform art. 399 din codul de procedură penală anterior, Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău a examinat în mod corespunzător memorile adresate de condamnatul Ghiță Costel, care a solicitat redeschiderea cauzei privind moartea suspectă a victimei Preda Simona la data de 20.04.1997.

Astfel, s-a concluzionat că nu se impun cercetări suplimentare față de întregul material probator administrat în cauza penală și pe baza cărora prin sentința penală nr. 57/2000 a Tribunalului Buzău și rămasă definitivă prin decizia penală nr. 3589/2003 pronunțată de fosta Curte Supremă de Justiție, revizuentul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 15 ani închisoare pentru infracțiunile de viol în formă calificată și perversiune sexuală fapte prev. și ped. de art. 197 al.3 teza a-II-a cod penal și respectiv, art. 201, al.4 și 5 cod penal.

Revizuirea este o cale extraordinară de atac și poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 394 al.1 lit.a –e c.pr.penala (anterior), motive ce vizează împrejurări necunoscute de instanță la momentul soluționării cauzei, declarații mincinoase date în cauză, existența unui înscris falsificat care a servit ca temei al hotărârii, săvârșirea de către organul judiciar a unei infracțiuni în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere, precum și existența unor hotărâri definitive care nu se pot concilia.

Așa cum a reținut și instanța de fond solicitarea de revizuire a unei hotărâri penale definitive de condamnare nu se poate intemeia pe critici aduse probatorului administrat în cursul procesului penal, modului de interpretare al acestuia, conținutului situației de fapt stabilită pe baza materialului probator existent în cauză și nici pe solicitarea administrării unor probe noi sau a readministrării celor deja administrate în timpul procesului penal.

Procedându-se astfel s-ar conduce la o prelungire ori, după caz, la o reprecieri a probatorului după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare, ori acest lucru ar trebui să se fundamenteze pe relevarea fie a descoperirii unor fapte sau împrejurări noi, ceea ce în cauză nu s-a demonstrat acest aspect.

De altfel rezultă că, pe parcursul întregului proces penal, în ambele cicluri procesuale revizuentul Ghiță Costel a formulat cerere de probatorii care deja au fost administrate, iar interpretarea acestor mijloace de probă a fost efectuată de instanța de fond cât și instanța de recurs împrejurare în care, nu se poate solicita o readministrare ori o prelungire a acestui probatoriu pe calea acestei extraordinare de atac.

Față de cele arătate mai înainte Curtea constată că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică din toate punctele de vedere, motiv pentru care apelul declarat de condamnatul Ghiță Costel se privește ca fiind nefondat și va fi respins în consecință, conform art. 421 pct.1 lit.b c.pr.penala.

Văzând și disp. art. 275 al.2 c.pr.penala.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat apelul declarat de revizuentul **GHIȚĂ COSTEL**, fiul lui , împotriva sentinței penale nr.8 din data de 20 decembrie 2013 pronunțată de Tribunalul Buzău.

Obligă apelantul la plata sumei de 300 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 200 lei onorariul apărătorului desemnat din oficiu se va avansa din fondurile Ministerului de Justiție în contul Baroului Prahova.

Definitivă

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 martie 2014.

Președinte,
Vasile Mărăcineanu

Judecător,
Elena Zăinescu

Grefier,
Angela Tuțu

Red.V.M.
Tehnored.EM
4 ex./16.04.2014
Dosar fond – 5169/114/2013 Tribunalul Buzău
Judecător fond - Maria Oprea
Operator de date cu caracter personal;
Notificare nr.3113/2006

LUMEAJUSTITIEI.RO